

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 633

@ שבע השבתות הבאות, "שבעה זנחמתא".
@ ביום רביעי התרת נדרים ראשונה,
40 יום קודם ראש השנה.

בס"ד טז' מנחם-אב ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 19:17
צאת השבת - 20:07
רבנו תם - 20:59
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "נחמו נחמו" (ישעיה מ')

פרשת ואתחנן

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:
בקשתו של משה להיכנס לארץ ותשובת השלילית של הקדוש ברוך הוא. אזהרה על שמירת מצוות התורה. שלוש ערי המקלט בעבר הירדן. פרשה ראשונה של קריאת שמע.

ואתחנן אכ"ה בעת ההיא לאמר (ג, כ"ג)
אומרים כאן חכמי ישראל: "ואתחנן" בגימטריא "תפלה" וגם "שירה". בכך מצוי אפוא רמז, שראוי לנו להתפלל בשירה ובזמרה, בחינת "כל עצמותי תאמרנה".

ואתחנן אכ"ה בעת ההיא לאמר (ג, כ"ג)
אפשר לומר שרמזו בתפילתו באמרו "נא" כדי לבטל השבועה שנאמרה לו: "לכן לא תבוא..." ואין לכן אלא לשון שבועה (שמו"ר ו). זהו שאמר: אעברה נא - לעבור ולבטל אות נוי"ן של "לכן" ותהיה "לך" ואות א' מתיבת לא ותהיה כאינה ובוזה תתבטל השבועה. ואפשר שזו הכוונה במה שאמר לו ה' "רב לך" - מה שרצית להחליף תיבת "לכן" בתיבת "לך", זה הרבה בשבילך, אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה.

עלה ראש הפסגה... וראה בעיניך (ג' כ"ז)
מלאתי שאלתך במה שבקשת לראות את ארץ ישראל, והוא על ידי שתעלה לראש הפסגה ואתן פ"ח במראה עיניך לראות את כולה. ואפשר כי מה שביקש משה רבנו להיכנס לארץ היא כדי שלא יהיה נחשב עם מתי מדבר. והשיבו הקב"ה שיעלה ויראנה. ועל מתי מדבר נאמר: "כל מנאצי לא יראוה".

רק השמר לך ושמר תפשיך מאד (ד, ט)
ה"חזוהי" מלובלין (רבי יעקב יצחק הורביץ) היה מפרש פסוק זה בדרך החסידות והמוסר: "רק השמר לך" - לענייני גופך ורקין מיעוטיך ("אד" ו"רק" במקרא באות למעט, ירושלמי ברכות י"ד, ב). לעומת זאת "ושמור נפשך מאד" - כל הכוחות הגנוזים בך תשקיע בשמירת הנפש ובטיפוח ענייני הרוח, שבהם מותר האדם מן הבהמה.

רק השמר לך... והודעתם לבניך (ה' ט)
הרוצה שבניו יעסקו בתורה, גם הוא צריך ללמוד וממנו יראו וכן יעשו בניו. אבל אם הוא לא ילמד וירצה לסמוך על בניו - גם הם יעשו כמוהו: לא ילמדו ויסמכו על בניהם. "השמר לך פן תשכח... אתה בעצמך, ותסמוך על - והודעתם לבניך, כי אז גם בניך ישכחו ויסתפקו גם הם בהודעה לבניהם.

פינת הניבים והפתגמים
לא מפיו אנו חיים = אין אנו מאמינים לפלוני, ולכן דבריו אינם מקבלים עלינו.
זוגמה: בתום השיחה עם השר הבהרתי לחברי ההנהלה: "אין אנו מאמינים לפלוני, ולכן דבריו אינם מקבלים עלינו, לא מפיו אנו חיים."
מקור: היתה מעברת ואמרנו לה: מה טיבו של עבר זה. מאיש פלוני וכהן הוא. רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים נאמנת. ר' הושע אומר לא מפיה אנו חיים... עד שתביא ראיה לדבריה [משנה כתבות א ט]. (ניבונכון)

ואשיריהם הגדעון (ז' ה')
תיבת אשיריהם - אות יו"ד באה אחר אות שי"ן ובפרשת ראה כתוב ואשיריהם תשרפון באש כתוב אות יו"ד אחר אות רי"ש. ונראה סימן בזה: שיר השירים, שיר אות יו"ד קודם רי"ש. השירים - אות יו"ד אחר רי"ש, וכתוב "באבוד רשעים רינה" (משלי) ואין לך רשע כמו עבודה זרה. וזהו שיר השירים שהוא לשון רינה ושיר, היו"ד קודם הרי"ש.

העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. **הסירו מכשול מדרך עמי!** אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"שבת ז'חור"

"נחמו נחמו עמי יאמר אלוקיכם" (מתוך ההפטר)ה

בשעה שאמר ישעיה הנביא לישראל "נחמו נחמו עמיי", ביקשו להורגו. אמר להם, **לא מדעתי** אני אומר לכם אלא, **"יאמר אלוקיכם"**. (מדרש ילקוט) פרשת "ואתחנן" נקראת כל שנה בשבת שלאחר תשעה באב ("ישבת נחמו"). עובדה זו הסביר המגיד רבי ישראל מקוזניץ בספרו "עבודת ישראל": לפי ההלכה, אסור ללמוד תורה בתשעה באב (חוץ ממדרשי "איכה", אגדות החורבן וכיוצא באלה); כי הלימוד גורם שמחה לאדם, ככתוב: "פקודי ה' ישירים משמחי לב" (תהילים י"ט, ט). ואין לשמוח ביום החורבן והאבל הלאומי. משום כך אנו קוראים פרשת "ואתחנן", המספרת על מתן תורה לשיראל, מיד אחרי תשעה באב - שבו פסקנו מלימוד תורה - כדי להדגיש קבל עולם ומלואו, שאנו מתחילים שוב את לימוד התורה ומקבלים עלינו מחדש עול מלכות שמים ועול מצוות.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

סמכות הורית בריאה לחינוך

אחד ממרכיבי ההורות הבריא, הוא הסמכות ההורית. היא חשובה ביותר לבריאותם של דיירי הבית, ומקרינה בעקיפין על מעגלי החיים הנוספים של ההורים והילדים. "אלמלא מוראה של מלכות איש את רעהו חיים בלעוו", והבית הוא מקום מלכותם של ההורים. אז נכון שאיננו רוצים שהעיקר בבית יהיה מורא, אך בלעדיו לא ניתן לקיים גם אהבה. הסמכות ההורית נותנת כוח להורים בהווה ובעתיד, ויכולה בדוגמה האישית לעשות את הילדים להורים טובים בהמשך. היא מסייעת להם לגדול עם יכולת גבוהה יותר לשליטה עצמית ולדחיית סיפוקים ועם מתן כבוד רב יותר למבוגרים. ילד שגדל בבית עם סמכות הורית ברורה יתאקלם טוב יותר במסגרות הפורמאליות והבלתי פורמאליות בחייו, כיוון שהתרגל להיררכיה ולהבנת מקומו בעולם. בהיעדר סמכות הורית ברורה, הואקום יתמלא במהירות באחרים שיתפסו את תפקיד ההורים. לעיתים אלו הסבא והסבתא, לעיתים זו השכנה ולעיתים אלה החברים הטובים. הסמכות ההורית, כאחת ממרכיבי ההורות, מכניסה את בני הבית לסדר תנועה נכון, בטוח ופור.ה

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

ליהודה ואיריס נסימי היינו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין של מרן הר"ג **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתם והצלחת כל משפחתם, בריאות ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. ולהבדיל לעיני שהי בת פרי ונורית בת שהי ז"ל

מרכות ואיחולים אפסיים

למאיר ושידן מכול היינו להולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. ברכה והצלחה לדוד ומרים מוסאי ולמשפחת מלול היינו

מרכות ואיחולים אפסיים

ל'קליף ודוד אמסלם בהגיע בנכם שלמה-האר"י ניי למצוות. יהי רצון שיצא שמו כשם הגדולים אשר בארץ תוך נחת רוח. שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות.

מרכות ואיחולים אפסיים

לז'בריאל והילה אלישע להולדת הבת מנבי"ת יה"ר שתגדל כאימותנו שרה ורבה רחל ולאח, תזכו לחופתה. ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לדוד ומרים מוסאי היינו ולמשפחת אלישע היינו

"קול יפה וקול אנה קול חתן וקול כל"ם"

מזל טוב ואיחולים לבביים יפה כלפיו מנבי"ת ענת ואיכ"ף יוחנן היינו לנישואי ג'צ'אל ניי עם ר'זם מנבי"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן הר"ג **עובדיה יוסף** שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי מסך ענק בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "מאפייט בית הלחם"

מרכות ואיחולים אפסיים

דיד ואופירה לארי היינו בהגיע בנכם אסיה ניי למצוות. יהי רצון שיצא שמו כשם הגדולים אשר בארץ תוך נחת רוח. שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות לאורך שנים. שיזכה לתורה לחופה ולמעשים טובים. וברכה והצלחה לשלמה ושרה לארי היינו ולנחמה מנגן

בריאות והחלמה איתנה :

ציון נאמן בן מרים היינו משה נאמן בן מרים היינו יעקב אהרונן בן זליכה היינו מרדכי יעקובי בן ציפורה היינו אברהם נאמן בן מרים היינו ישראל פרג'י רפאל בן מרים היינו יוסף חיים גאלי בן ג'מו היינו באבאי באבאי בן מורודי היינו זהבה בת מרים מנבי"ת לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

למשפחת יעקובי היקרה

משתתפים בצערכם הרב עם פטירת האב הישר והענו **דוד יעקובי** בן משיח ונאזי ז"ל נפטר יא' מנחם-אב תשע"ב המקום ינחם אתכם עם שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער.

רפואה שלימה והחלמה

ל'עמי בת אביבה מנבי"ת והקב"ה ישלח רפואה וזיווג הגון משרוש נשמתה ל'שיש"ה בת נעמי וברכה והצלחה וזיווג הגון ל'עקב בן נעמי היינו שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

מרכות ואיחולים אפסיים

לאבי ורויטל ש'שון היינו להולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה והצלחה ליוסף ואסתר אהרונן היינו ולציון וחנה ששון היינו

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמות :

סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל מרים לאזרי בת ביבי ז"ל סעדה סויה בת איזה ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג'י ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בנאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה אליעזר ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה היינו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”מכל מלמד” השכלתי...”

בפרשת השבוע אנו מוצאים את הפרשה הראשונה של ”שמע ישראל” -
 ”אחד... ואהבת.....”

נסמכים ונאמרים בקול רם:

פסוק ”שמע ישראל” נאמר בקול רם, פסוק: **”ברוך שם”** - בלחש, ופסוק: **”ואהבת”** - בקול רם. כדי לסמוך בקול רם את המילה ”אחד” למילה ”ואהבת” - אהבת ה' יתברך. והסיבה: **אחד = אהבה = כל אחד מן המילים הוא 13 בגימטריה.** שניהם ביחד מהווים גימטריה 26 כשם יי-10 ה'י-5 וי-6 ה'י-5 = 26 שמו של הקב"ה. ועוד מניין אותיות האבות: א.ב.ר.ה.ס. י.צ.ח.ק. י.ע.ק.ב = 13 אותיות. מניין אותיות האמהות: ש.ר.ה. ר.ב.ק.ה. ר.ח.ל. ל.א.ה = 13 אותיות, ביחד 26 אותיות בגימטריית שם ה'.

לאמר לנו שכשם שאבותינו ואימותינו הקדושים, אהבו את הקב"ה, ועשו ככל אשר ציווה ה' ללא כל רבב, כך גם אנו צריכים לאהוב את הקב"ה. וכשם שהקב"ה עשה טוב עם אבותינו - כן יעשה עימנו תמיד.

ה' אחד = ט"ל (39) כריכות בכל כנף הטלית
 ”ה' אחד” בגימטריה = 39. (י-הי-ו-ה' = 26, אחד=13) 39 כמניין כריכות שבטלית. להזכיר חובותיו של האדם:

7 כריכות = כנגד 7 כריכות של תפילין שעל היד = וכנגד 7 ימי השבוע.
 8 כריכות = כנגד 8 ימי המילה, ברית מילה.
 11 כריכות = כנגד מקרא - 5 חומשי תורה, ומשנה - 6 סדרי משנה.
 13 כריכות = כנגד מצוות אהבה (גימטריה 13) - אהבת ה'.

רפואה אלטרנטיבית

צבר (סברס)

צבר מצוי מכונה בישראל סברס וילידי הארץ הם מכונים צברים, קרי מחוספסים וקוצניים מבחון אך רכים ומתוקים מבפנים. הצבר נקרא כך משום שהוא צובר את המים שיונק ומכיל כמות גדולה של נוזלים המזינה אותו לזמן רב. בשל תנאי האקלים בארץ זרעיו אינם יכולים לנבוט והוא מתפשט אך ורק בעזרת האדם או ברבייה וגטטיבית כאשר הענפים נופלים לקרקע ומשתרשים.

פירות הצבר אדמדמים עם גוון צהבהב ומשמשים למאכל. הצבר אוגר בעליו וביתר איבריו כמות גדולה של מים כדי שיוכל לעבור את הקיץ מבלי להתייבש. הוא מעניק צבע עמוק ללפתן ולריבות. פירות הצבר נאכלים מצוננים. הפרי עשיר בויטמין C אפשר להכין ממנו ריבות, קרישים, סירופים ושימורים.

אָנְכִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (דברים ה' ו')

שאלה: האם מציאות ה' נכלל בכלל מנין המצוות?

תשובה: דעת הרמב"ם (יסודי התורה פ"א ה"ו, סהמ"צ מ"ע א) ורבים ממוני המצוות (סמ"ג עש"ן א, חינוך מצוה כה) שהאמונה והידיעה במציאות ה' היא מצות עשה, שזהו גדר מצות אנכי ה', וכאילו אמר תדעו ותאמינו שיש לעולם אלוה, ומצוה זו בכלל המצוות. אבל הבה"ג והרס"ג לא מנו מצוה זו. וגם לדעתם מי שאינו מאמין הוא כופר. כתב הרמב"ן השגות לספר המצוות מצות עשה א' אמרו במכילתא (והוב' ברמב"ן ל"ת ה) "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני" למה נאמר? לפי שהוא אומר "אנכי ה' אלהיך". משל למלך שנכנס למדינה אמרו לו עבדיו גזור עליהם גזירות אמר להם לאו כשיקבלו מלכותי אגזור עליהם גזירות שאם מלכותי אינן מקבלים גזרותי היאך מקיימני? כך אמר המקום לישראל "אנכי ה' אלהיך, לא יהיה לך אלהים אחרים על פני" אני הוא שקיבלתם עליכם מלכותי במצרים, אמרו הן. כשם שקבלתם מלכותי קבלו גזירותי. הנה יוצא שלדעת הרמב"ן להמליך את בורא עולם זה ענין בפני עצמו וקבלת המצוות זה ענין אחר.

שְׂמוּרָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֶיךָ: (דברים ה')

ופירש רש"י: בראשונות הוא אומר (שמות כ, ז) "זכור" שניהם בדבור אחד ובתיבה אחת נאמרו ובשמיעה אחת נשמעו: וכתב השו"ע או"ח (הלכות שבת סימן רסג סעיף א) יהא זהיר לעשות נר יפה, ויש מכוונים לעשות ב' פתילות אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור.

שאלה: כמה נרות חייב להדליק בהדלקת נרות שבת?

תשובה: מעיקר הדין החיוב הוא בהדלקת נר אחד לכבוד שבת ונהגו להדליק ב' נרות אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור. ובשו"ת לבושי מרדכי ח"ב (סימן מט) כתב בשם המדרש, שהשבת קרא תגר לפני הקב"ה דקרבן מוסף שלו הוא רק שני כבשים פחות ממוספי ר"ח ויו"ט, והשיב לה שכן ראוי להיות משום שבשבת הכל כפול, שירה כפולה "מזמור שיר", "לחם משנה", ולכך צריך גם שני נרות. ויש נוהגים להדליק שבעה נרות כנגד שבעה עולים לספר תורה. וביום כיפור ששה נרות וביום טוב חמשה נרות. ויש שנהגו עשרה נרות כנגד עשרת הדברות. ויש נהגו להדליק לפי מספר הנפשות בבית וכשנולד ילד מוסיפים עוד נר.

לסיכום: מעיקר הדין די בהדלקת נר אחד לכבוד שבת. ונהגו להדליק שני נרות כנגד זכור ושמור. (וראה בגוף התשובה מנהגים שונים בזה).

כִּבֹּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יָרֵיךְ יְמֶיךָ

וּלְמַעַן יֵטֵב לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: (דברים ה' טו)

שאלה: הורים שלא גידלו את בנם מגיל קטן או הורים שלא מספקים את צרכי בניהם האם הבנים מחוייבים בכבוד אביהם ואמם?

תשובה: כתב ה"משך חכמה": אף שכיבוד אב ואם הוא דבר שבטבע מפני שהבן מכיר להם טובה על זה שגידלוהו והאכילוהו וכו', מכל מקום מצוה לכבדם אף שלא הטיבו עמו מקטנותו, כי כן ציוה הקב"ה. וזהו שאמר הכתוב "כבד את אביך ואת אמך כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֶיךָ" כלומר במדבר לא היה טורח גדול על האבות בגידול בניהם, כי מן היה יורד מן השמים ובשר משליו והענן היה מגחף מלבושיהם, ובכל זאת ציוה ה' לכבד את הוריהם. לסיכום: הורים שלא גידלו את ילדיהם, או שלא סיפקו את צרכי בניהם, הבנים מחוייבים לכבדם.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו

מחבר ספר "מענה השולחן"

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת וחמים" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

” ואבותינו סיפרו לנו ”

עשרת מונים

שמעון ושושנה מהדרום, הורים למשפחה ברוכת ילדים חשו בשנים האחרונות, כמו בעלי משפחות דומות, את העול הכלכלי הרובץ עליהם. בני הזוג, אנשי חינוך והוראה במקצועם, לא הרבו לנסוע מחוץ לעיר בגלל יוקר הנסיעה ובגלל רכבם הקטן שהכיל נוסעים מעטים.

יום אחד קיבלו בני הזוג הזמנה לחתונה של תלמידיהם שתיערך בירושלים. החתן היה תלמידו של שמעון בישיבה בה לימד ואילו הכלה תלמידה של שושנה שהייתה מדריכת כלות. המועד היה לפני ראש השנה המתקרב, וההורים החליטו שאם כבר נוסעים לירושלים זו הזדמנות להיכנס לאיזו חנות בגדים שם ולשמוח מעט את ילדיהם לקראת החג המתקרב.

בני הזוג נכנסו לחנות לבגדי ילדים ברחוב כנפי נשרים כאשר תקציבם הוא מאתיים שקלים בלבד. הם בחרו כמה פריטי לבוש והגיעו לקופה. הקופאית נטלה את השקית, שלפה את כל הבגדים ממנה, והחלה במלאכת תקתוק המחירים. לאחר זמן קצר הושיטה את השקית ואמרה: ”הכל יעלה לכם 152 שקלים”.

שמעון הוציא את הכסף מכיסו ומחשבותיו החלו להתרוצץ בקרבו: רק רגע, לפי המחירים על התגים נראה לי שהמחיר צריך להיות מאתיים שקלים בערך. אולי הקופאית טעתה? מצד שני, אולי עדיף שאשתוק. ייתכן שכמה פריטים היו במבצע ולכן מחירים זול יותר ממה שכתוב על התגים. הרי הקופאית יודעת יותר טוב ממני את המחירים, ומה לי להתערב במלאכתה...

אחרי התלבטות של הרף עין החליט שמעון לומר לקופאית: ”סליחה. אולי תעשי שוב חשבון. יכול להיות שיש לך טעות”.

הקופאית הוציאה שוב את הפריטים מהשקית והחלה לתקתק שנית את מחירים. בסיום הבדיקה אמרה: ”אה, אתה צודק, שכחתי לרשום את החצאית”.

היא התנצלה על הטעות והודתה לבני הזוג על כנותם. הם שילמו את מלוא הסכום הנדרש - כמאתיים שקלים - ויצאו מהחנות.

”כל הכבוד לך!”, אמרה שושנה בהתפעלות לבעלה, ”הרי יכולת לשתוק ולהרוויח חמישים ש”ח, סכום לא מבוטל עבורנו”.

שמעון היה נסער מעט מדבריה: ”בשביל להיות ישר לא צריך כל הכבוד”. האמת יותר חשובה מהכל, וחוף מזה, הקדוש ברוך הוא רואה הכל, ואם הוא רוצה לעזור לנו, הוא יכול לתת לנו לא רק מאתיים שקלים, אלא פי עשרה!”

בני הזוג המשיכו בדרכם לחתונה והמקרה נשכח מלבם. לאחר מספר ימים הגיעה הוריה של שושנה המתגוררים בצפון לבקרים באופן מפתיע בניגוד להרגלם להודיע על בואם מראש. לפני שנפרדו הוציא אביה של שושנה אלף שקלים ומסר לשמעון באומרו ”קח, זה יעזור לכם”.

שמעון הופתע והודה לחמיו. אמנם הוריה נוהגים לעזור להם מדי פעם, אבל לא בהפתעה ולא בסכום כזה. למחרת ירדה שושנה לגן המשחקים עם ילדיה הקטנים. לפתע פגשה אותה חברה שאמרה:

”טוב שאני רואה אותך. מישהו נתן לי לפני כמה חודשים אלף שקלים במעטפה עבורכם, אבל שמתני את המעטפה בצד ושכחתי ממנה לגמרי. אתמול הוא התקשר אלי ושאל אם העברתי לכם את הכסף. התנצלתי והבטחתי להעביר לכם את הכסף מיד”.

למחרת החברה נתנה לשושנה את הסכום כשהיא מתנצלת על האיחור הרב.

שמעון ישב באותו ערב והרהר לעצמו שאלפיים השקלים הבלתי צפויים יעזרו להם לעבור את החגים הקרובים בצורה נעימה ומכובדת יותר.

לפתע נזכר באותו מקרה בחנות הבגדים בכנפי נשרים הרי זה בדיוק הסכום שיצא לי מהפה! הקדוש ברוך הוא הראה לי כי מה שאמרתיו נכון לגמרי, ומי שמתנהג ביושר ונוהר מכסף שאינו שלו, מסייעים לו משמיים בכפלי כפליים.

הוא אמר לאשתו: ”זוכרת שהיינו בחנות הבגדים בירושלים לפני כמה ימים?!”

”כן. למה נזכרת בכך עכשיו?!”

”את זוכרת מה היה עם הקופאית ומה אמרת לך אחרי שיצאנו מהחנות?!”

”וואו”, קראה שושנה, ”באמת קיבלנו בדיוק את האלפיים שקל שדיברת עליהם. הקדוש ברוך הוא החזיר לנו בדיוק את הסכום שהוצאת מהפה!”

היא הרהרה רגע קט ולאחר מכן הוסיפה באכזבה מהולה בחיך: ”אם ככה, למה לא אמרת יותר מפי עשרה?! היינו מסודרים להרבה זמן...”

(עודד מזרחי)

למדו חז”ל שגדולה מעלת התפילה שמתפלל אדם להקב”ה בשעת צער, יותר מאדם שיש לו הרבה מעשים טובים. שהרי משה רבינו היה גדול במעשים טובים ולא נענה. ורק משהתפלל נענה ואמר לו עלה ראש הפסגה.

והטעם שגדולה תפילה ממעשים טובים, שאם אדם מתפלל להקב”ה הרי הוא מוכיח בזה שהוא מאמין בלב שלם שכל המאורעות הבאים לו לאדם הן טובים והן רעים, מידי הקב”ה הם באים, והוא מכיר שהקב”ה מצילו ומושיע ובה הוא פונה בתפילה אליו יתברך והוא יודע יפה שאין מי שיעזרו מלבד הקב”ה מצרה זו ומפורענות זו, הרי הוא מראה שהקב”ה אחד ושמו אחד. ולכן גדולה מעלת התפילה, שהקב”ה ממלא משאלתו ע”י תפילה.

רבי לוי יצחק מברדיצ'ב סגורן של ישראל, נכנס לבית הכנסת בעיר לבוב, וראה קבוצת סוחרים הממהרים ליריד, מתפללים במהירות ובחטף תפילת שחרית. כשסיימו את התפילה פנה אליהם רבי לוי יצחק ואמר:

”ברצוני לומר לכם דבר מה”.

היטו הסוחרים אזניהם לשמוע מה בפי הצדיק. פתח רבי לוי יצחק ואמר: ”א, ב, ב, ב”.

התפלאו הסוחרים לשמוע קולות אלו מפי הצדיק ולא הבינו כוונתו.

המשיך הצדיק: ”מ, מ, ג, ג, ג”.

וכשראה את המבט השואל בעיניהם, אמר: ”מדוע אינכם מבינים את דברי? הלא כך אתם שוחחתי עם רבונו של עולם עתה, כשחטפתם את תפילתכם” שתקו הסוחרים ולא ענו.

לפתע נענה אחד הסוחרים, ואמר: ”רבונו, אמת היא כי התפילה שהתפללנו היתה הברות קטועות, אולם רבונו של עולם, שיועד תעלומות, מבין גם את שפתנו ואת הברותינו כשם שאמא מבינה את שפת תינוקה, כשממלמל הברות קטועות!”

כששמע סגורן של ישראל את תשובתו המחוכמת של הסוחר, אורו פניו, והוא החל רוקד משמחה. מאז היה מספר מעשה זה בהזדמנויות שונות, ובסיימו היה מוסיף: ”רבונו של עולם, ראה את בניך הנתונים למשיסה בין גויים לרדיפות ולתלאות, בכל זאת מקיימים הם מצוותיך במסירות נפש, קמים לתפילה, ואפילו שממלמלים הם את התפילה בהברות קטועות, הרי הם מתרפסים לפניך כתינוק לפני אמו”.